

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.60.2019.DP

Warszawa, 6 sierpnia 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/44/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnoży BLAZER POWERBLADE (kod EAN: 5901750584084), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Victoria - Sport spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gdańsku, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę Victoria - Sport spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gdańsku kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Victoria - Sport spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gdańsku do

uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 292 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych hulajnogi BLAZER POWERBLADE (kod EAN: 5901750584084), przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Lublinie.

Uzasadnienie

Pismem z 30 sierpnia 2019 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr NR.8361.57.2019 oraz NR.8361.85.2019, dotyczący hulajnogi BLAZER POWERBLADE (kod EAN: 5901750584084) (dalej jako „hulajnoga”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Victoria - Sport spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gdańsku.

Kwestionowany produkt to hulajnoga sportowa, której konstrukcję wykonano z metalowych elementów. Hulajnoga posiada dwa plastikowe koła z oponami wykonanymi z tworzywa gumopodobnego. Rączki kierownicy wykonane z rurek osłonięte są uchwyty z tworzywa piankowego, a ich zakończenia – zatyczkami ze sztywnego tworzywa sztucznego. Montaż hulajnogi polega na jej rozłożeniu (należy przy tym zwolnić jedną blokadę oraz zaciągnąć drugą) i osadzeniu uchwytów kierownicy (sprężynowe bolce w uchwytach należy wsunąć w otwory w kierownicy). Wspornik kierownicy posiada regulację wysokości kierownicy. Hulajnoga posiada nożny hamulec, osadzony nad tylnym kołem. Hulajnoga wyposażona jest w stopkę postojową. Na pomoście hulajnogi jest naklejony arkusz o właściwościach antypoślizgowych, pokrywający większość jego powierzchni.

Opakowanie produktu stanowi tekturowe pudełko, na którym znajdują się m.in. następujące informacje:

- „Hulajnoga aluminiowa”,
- „Kółko poliuretanowe – 200 mm”,
- „SPRZĘT SPORTOWO-ROLKOWY”,
- „HULAJNOGA MODEL BLAZER”,
- „IMPORTER: VICTORIA-SPORT SP. Z O. O. SP. K. UL, MARYNARKI POLSKIEJ 59A, 80-557 GDAŃSK”,

- „WAGA UŻYTKOWNIKA: WIĘKSZA NIŻ 35 KG DO 100 KG”,
- „ZACHOWAJ INSTRUKCJĘ OBSŁUGI. PRODUKT ZGODNY Z NORMĄ PN-EN 14619”,
- „KRAJ POCHODZENIA: CHINY”,
- kod EAN: 5901750584084.

Powyższe informacje powtórzono na naklejkach umieszczonych na hulajnodze. Ponadto do produktu dołączono instrukcję użytkowania i montażu.

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa hulajnogi w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy - Hulajnogi -- Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (dalej jako „norma”).

Ponadto próbkę produktu przekazano do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych. W toku badań laboratoryjnych wykazano, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 4.3.3c normy z uwagi na brak znaku minimalnej głębokości osadzenia wspornika kierownicy. Produkt nie spełnia również wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 4.3.3.d normy ze względu na odłączenie w trakcie badania jednej zatyczki rurki kierownicy.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 25 listopada 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Victoria - Sport spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gdańsku (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie hulajnogą, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktu wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby hulajnóg posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 14 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania.

Pismem z 18 grudnia 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że nie posiada hulajnóg na stanie magazynowym i podejmuje działania naprawcze mające na celu wycofanie produktu z rynku. Jednocześnie strona postępowania przekazała wydruk ze strony internetowej potwierdzający zamieszczenie komunikatu dla konsumentów z ostrzeżeniem o zagrożeniach stwarzanych przez hulajnogę.

Pismem z 15 stycznia 2020 r. strona postępowania przekazała faktury zakupu hulajnogi, wydruk sprzedaży hulajnogi, zestawienie sprzedaży hulajnogi według kontrahentów oraz dwa oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym. Jednocześnie strona postępowania zawnioskowała o przedłużenie terminu na przekazanie dowodów potwierdzających podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę do 29 lutego 2020 r. ze względu na oczekiwanie na przesłanie przez dystrybutorów oświadczeń o stanach magazynowych.

Pismem z 29 stycznia 2020 r. Prezes UOKiK uwzględnił wniosek strony postępowania i wezwał ją do przekazania informacji i dowodów wskazanych w piśmie z 25 listopada 2019 r. w zadeklarowanym przez nią terminie do dnia 29 lutego 2020 r. Jednocześnie organ nadzoru wskazał, że przekazane przez stronę postępowania oświadczenia dystrybutorów nie zawierają jednoznacznego stwierdzenia o nieposiadaniu przez tych przedsiębiorców hulajnóg na stanie magazynowym, a jedynie sformułowanie „nie posiadamy/posiadamy” bez skreśleń, w związku z czym wezwał stronę postępowania do przekazania poprawionych oświadczeń. Ponadto Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, jakie działania zamierza podjąć wobec hulajnóg zwróconych przez dystrybutorów.

Pismem z 27 lutego 2020 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o liczbie hulajnóg posiadanych na stanie magazynowym lub ich nieposiadaniu, faktury korygujące potwierdzające zwrot hulajnóg oraz dokumenty rozchodu wewnętrznego potwierdzające utylizację wycofanych hulajnóg.

Pismem z 11 marca 2020 r. Prezes UOKiK wskazał, że z przekazanych faktur zakupu wynika, że strona postępowania nabyła od chińskiego producenta 1000 hulajnóg, tymczasem z zestawienia sprzedaży wynika, że sprzedała innym przedsiębiorcom 1366 hulajnóg, w związku z czym wezwał stronę postępowania do zweryfikowania liczby hulajnóg zakupionych i wprowadzonych na rynek. Organ nadzoru wezwał również stronę postępowania do wskazania, czego dotyczy wskazana w przedmiotowym zestawieniu liczba 241 zwrotów hulajnóg, a także wyjaśnienia, dlaczego przekazała dokumenty dotyczące utylizacji 32 hulajnóg, skoro z przekazanych faktur korygujących wynika, że otrzymała zwrot

30 sztuk. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia wątpliwości związanych z przekazanymi oświadczeniami dystrybutorów i do złożenia brakujących oświadczeń, a także do podania okresu, w jakim hulajnogi były wprowadzane na rynek i wskazania, czy strona postępowania otrzymała skargi lub reklamacje związane z hulajnogami.

Pismem z 27 kwietnia 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że sprzedała 18 hulajnóg klientom indywidualnym na podstawie paragonów i że wprowadzała produkt na rynek od 11 kwietnia 2016 r. Strona postępowania wyjaśniła wątpliwości związane z przekazanymi wcześniej oświadczeniami dystrybutorów i przekazała kolejne oświadczenia o nieposiadaniu hulajnóg na stanie magazynowym, a także alfabetyczną listę nabywców produktu i wydruki dokumentów dotyczących 4 reklamacji związanych z deformacją, niemożnością włożenia kierownicy w otwór i poodpryskanym lakierem.

Pismem z 10 czerwca 2020 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia różnicy pomiędzy liczbą hulajnóg zakupionych od chińskiego producenta (1000), a liczbę sprzedanych hulajnóg wynikającą z przekazanego zestawienia (1389) oraz wskazania, na jakiej podstawie doszło do zwrotu 245 hulajnóg. Ponadto organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania brakującej faktury korygującej i oświadczenia jednego z dystrybutorów o nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym.

Pismem z 26 czerwca 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że zakupiła łącznie 1000 sztuk hulajnogi i tyle wyniosła faktyczna sprzedaż, a większa liczba sprzedanych hulajnóg wskazana w zestawieniu wynikała z transakcji pomiędzy stroną postępowania a spółkami powiązаныmi oraz przesunięć między magazynami. Hulajnogi były zwracane stronie postępowania przez spółki powiązane w ramach odsprzedaży w celu wprowadzenia ich na rynek przez stronę postępowania. Strona postępowania przekazała faktury korygujące dotyczące wcześniejszych zwrotów hulajnóg, protokół utylizacji 2 sztuk hulajnogi oraz oświadczenie dystrybutora o nieposiadaniu hulajnóg na stanie magazynowym, a także wydruk ze strony internetowej potwierdzający, że w dalszym ciągu znajduje się na niej komunikat dla konsumentów.

Pismem z 10 lipca 2020 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.*

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Victoria - Sport spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gdańsku wprowadził hulajnogę BLAZER POWERBLADE (kod EAN: 5901750584084) na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku postępowania jego strona oświadczyła, że jest importerem produktu i przekazała faktury nabycia hulajnóg od chińskiego przedsiębiorcy, ponadto strona postępowania jest oznaczona jako importer na opakowaniu produktu.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy -- Hulajnogi -- Wymagania bezpieczeństwa i metody*

badan jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa hulajnogi z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej hulajnogi stanowiły wyniki badań laboratoryjnych, w toku których wykazano, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 4.3.3c normy z uwagi na brak znaku minimalnej głębokości osadzenia wspornika kierownicy co stwarza zagrożenie, że użytkownik hulajnogi ustawi wysokość wspornika kierownicy powyżej minimalnej głębokości osadzenia, a gdy rozpędzi się na hulajnodze, układ kierowniczy straci stabilność i użytkownik w sposób niezamierzony wysunie kierownicę z hulajnogi w trakcie jazdy, co może skutkować upadkiem przy znacznej prędkości i złamaniem kości lub nadzianiem się brzuchem na odsłonięty dyszel i przebicciem skóry w okolicach jamy brzusznej. Produkt nie spełnia również wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 4.3.3.d normy ze względu na odłączenie w trakcie badania jednej zatyczki rurki kierownicy, co stwarza zagrożenie, że podczas użytkowania dochodzi do obluźowania i odłączenia się zatyczki od rurki kierownicy, użytkownik włoży palec do środka odsłoniętej rurki i skaleczy lub złamie palec.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń, jednocześnie podjął współpracę z organem nadzoru i wycofał hulajnogi z rynku.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania w okresie od 11 kwietnia 2016 r. do 9 października 2019 r. wprowadziła na rynek 982 egzemplarzy hulajnogi poprzez sprzedaż 79 innym przedsiębiorcom oraz 18 egzemplarzy poprzez sprzedaż indywidualną konsumentom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 34 hulajnogi, które następnie zutylizowała. Ponadto strona postępowania umieściła na swojej stronie internetowej komunikat dla konsumentów z ostrzeżeniem o zagrożeniach stwarzanych przez hulajnogę. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. 66 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadanych hulajnóg na stanie magazynowym, 8 faktur

korygujących, protokół zniszczenia i dokumenty rozchodu wewnętrznego oraz wydruk ze strony internetowej.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość hulajnóg wprowadzonych na rynek (tj. 1000 sztuki) nie była duża w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, a wszystkie egzemplarze produktu pozostające na rynku, zostały z niego wycofane na skutek działań strony postępowania. Ponadto brak było skarg lub reklamacji konsumenckich związanych z nieprawidłowościami będącymi przedmiotem postępowania. Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła dowody potwierdzające wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać także należy, iż do organu nadzoru nie dotarły

również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż nieprawidłowość ta nie naruszyła w znaczący sposób dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Victoria - Sport spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gdańsku, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę Victoria - Sport spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gdańsku obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 292 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie kosztorysu badań laboratoryjnych nr 152/2019 z 7 sierpnia 2019 r., sporządzonego przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.), przedsiębiorca Victoria - Sport spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gdańsku obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) W przypadku, gdyby strona zamierzała zakwestionować tylko rozstrzygnięcie zawarte w pkt 3 sentencji decyzji, w zakresie nałożonego obowiązku poniesienia opłaty za badania laboratoryjne, strona może, na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 oraz na podstawie art. 141 § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w

postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak
/podpis elektroniczny/